

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ "МЕДИЦИНСКИ ОДИТ"	
гр. София, ул. „Св.Г.Софийски“ № 3	
Изм. №	МО-10-38-1 25.02.19 г.

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ "МЕДИЦИНСКИ ОДИТ"

София 1606, ул. Св. Г. Софийски 3, тел. 02/80 50 433
факс. 02/80 50 452

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Бх. № 75 КД 17/18 г.
Дата 27.02.19 г.

СТ А Н О В И Щ Е
от
ПРОФ. Д-Р ЗЛАТИЦА ПЕТРОВА
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ
„МЕДИЦИНСКИ ОДИТ“
по
КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО №. 17/2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение на Конституционния съд от 22 януари 2019 г. по конституционно дело №17/2018г. (получено с писмо вх. № МО-10-38/29.01.2019 г., Ваш изх. № 30 КД/25.01.2019 г.) Изпълнителна агенция „Медицински одит“ (ИАМО) е конституирана като заинтересована страна. Делото е образувано по искане на 66 народни представители от 44-тото народно събрание за установяване на противоконституционност на § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28, § 29, § 31, § 32, §§ 33, § 34, 35, § 36, § 37, § 38, § 39, § 40, § 41, § 42 и на § 43 след думите „1 януари 2019 г.“, от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2019 г. (обн., ДВ, бр. 102 от 11.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), като Преходни и заключителни разпоредби в частта от тях, които не са влезли в сила, и на законите, изменени и/или допълнени с частта, в която са влезли в сила.

Изпълнителна агенция „Медицински одит“ изразява следното становище по повдигнатите в искането пред Конституционния съд въпроси:

Отчитайки спецификата на дейността и численият състав на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ и Изпълнителна агенция по трансплантациите може да бъде направен обосновеният извод, че дейността на двете структури не е взаимно

допълваща се и механичното ѝ обединяване, при зададения времеви хоризонт няма да доведе автоматично до устойчива и законосъобразна практика. Това се отнася както до осъществяваните и понастоящем правомощия, така и до упражняване на новите такива, разписани в закона. По този начин заложените промени вместо да постигнат оптимизиране на дейностите и намиране на нови системни решения, ще генерират проблеми и казуси които ще имат негативно и дълготрайно въздействие върху всички заинтересовани страни.

Относно твърденията, че оспорените законови разпоредби противоречат на чл. 4, ал. 1 от Конституцията (принцип на правовата държава и съдържащите се в него изисквания за правна сигурност, правна стабилност, правна предвидимост, правна предсказуемост, пропорционалност, съразмерност и „забраната за прекомерност“) Изпълнителна агенция „Медицински одит“ не оспорва изложените аргументи и съображения относно принципа за правовата държава.

Относно твърденията, че § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28, § 29, § 31, § 32, §§ 33, § 34, 35, § 36, § 37, § 38, § 39, § 40, § 41, § 42 и на § 43 след думите „1 януари 2019 г.“, от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2019 г. (обн., ДВ, бр. 102 от 11.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) от ПЗР на ЗБНЗОК противоречат на чл. 84, т.2 и чл. 87 от Конституцията по отношение на правната същност на Закона за държавния бюджет, а в частност и на Закона за бюджета на НЗОК, считам същото за основателно по следните съображения:

Законът за държавния бюджет със своя повтарящ се предмет, който обаче е различен по конкретност за всяка бюджетна година, както и бюджетните отношения по принцип с характера си на обществени отношения, неподдаващи се на трайна уредба, а изискващи периодичност са наложили не само особено вътрешно структуриране, но и различна техника при оформяне на различните по правната си природа разпоредби, които той съдържа. За разлика от всички други закони бюджетните закони имат едногодишно действие.

В своята практика (*Решение No. 10/2012 г. на КС по к.д. 15/2011 г.*) Конституционният съд приема, че бюджетните закони имат двойствена природа относно съдържащите се в тях правила за поведение. Бюджетните закони имат ограничено действие във времето, но главно чрез своите заключителни разпоредби те се вписват в останалото законодателство.

Следва да се прецени правната природа на акта дали предмет на контрол са правилата, които имат характер на бюджетна рамка или са същински правила по смисъла на чл. 149, ал. 1, т. 2 от КРБ. В случая предмет на контрол е втората категория разпоредби, а именно ПЗР на ЗБНЗОК за 2019 г., чрез които този закон се вписва в останалото законодателство.

Според практиката на КС косвено може да се направи извод, че е налице ограничение в предметния обхват на бюджетния закон. По принцип целта на ПЗР на бюджетния закон е съобразяване на неговото съдържание с останалото законодателство с оглед постигане на целта за ефективно създаване и изпълнение на фискалната рамка. Изменение, осъществено със заключителни разпоредби на друг закон има за цел

съгласуваност в действащото законодателство и не го поставя в противоречие с принципа на правовата държава, поради което не е противоконституционно на това основание. Но разпоредбите, с които се внасят изменения в други закони с ПЗР на ЗБНЗОК следва да имат пряко отношение към приходната и разходната част на бюджета (*Решение No. 10/2012 г. на КС по к.д. 15/2011 г.*). КС приема, че изменения в други закони трябва да е в пряка зависимост от ежегодните бюджетни закони, тъй като чрез тях финансово се осигурява действието им.

Нито една от изброените нови, изменени или допълнени разпоредби в ЗЗО, ЗЛЗ или на ЗЗ няма пряко отношение към приходната и разходната част на бюджета за здравното осигуряване.

С оглед на гореописаното следва извода, че е конституционно недопустимо с един годишен закон, какъвто е ЗБНЗОК да се изменят и допълват закони, които са основополагащи, структуроопределящи и материалнообхватни, нямащи пряка връзка с приходната и разходната част на бюджета на НЗОК още повече с ПЗР да се създават нови административни структури, каквато е Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Следователно, измененията с ПЗР на ежегоден бюджетен закон, с които се правят изменения в други закони би било конституционно съобразно само ако тези изменения имат пряко отношение към приходната и разходната част на съответния ежегоден бюджет, и когато тези други закони са финансови по своя характер.

С оглед на гореизложеното, считам че искането на народните представители от 44-тото народно събрание за установяване на противоконституционност на изброените по горе разпоредби от ПЗР на ЗБНЗОК, с които се правят изменения, допълнения и отмяна на разпоредби в други закони е основателно и следва да бъде уважено.

ПРОФ. Д-Р ЗЛАТИЦА ПЕТРОВА, ДМН
Изпълнителен директор на
Изпълнителна агенция „Медицински одит“